

виробничої собівартості турпродукту і такі, що списуються на витрати періоду, а також прямі й непрямі. Існує низка витрат, які можуть за певних умов відноситися до того, чи іншого виду;

— практичне застосування на підприємствах туристичного бізнесу рахунку 39 «Витрати майбутніх періодів» є методологічно виправданим через сезонність діяльності та значну номенклатуру витрат, які вимагають капіталізації та подальшого розподілу їхньої величини в інших звітних періодах для належного дотримання базового принципу бухгалтерського обліку нарахування та відповідності доходів і витрат;

— визріла необхідність розробки Державним агентством України з туризму та курортів нового відомчого документу щодо планування, обліку та калькулювання собівартості туристичного продукту.

Література.

1. Лазарев В.А. Услуга и продукт как результат труда в сфере услуг населению / В.А. Лазарев // Известия УрГЭУ. – 2012. – №3 (41) – С.55-59.

2. Король С. Облік витрат туристичного підприємства / С. Король // Вісник ХНТЕУ. – 2011. – №4. – С.72-84.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ПРОДУКЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

***Губар А.А., студентка*,
Харківський національний технічний університет
сізьського господарства імені Петра Василенка***

Структура інформаційної системи сільськогосподарських підприємств щодо стану готової продукції передбачає розподіл аналітичних функцій та добору інформації за ними між виконавцями (керівниками підрозділів, бухгалтерією).

Необхідними передумовами правильної організації обліку продукції сільськогосподарського виробництва, за визначенням ряду дослідників, є:

- раціональна організація складського господарства;
- наявність інструкції з обліку виробничих запасів;
- розробка номенклатури запасів; правильне групування (класифікація) запасів; розробка норм витрачання запасів.

Проте в сучасній обліковій системі України існують суттєві недоліки щодо методології ведення обліку продукції сільськогосподарського

* Науковий керівник – д.е.н., професор Маренич Т.Г.

виробництва, які є суттєвою перешкодою в ефективній організації облікової політики підприємств АПВ.

Нині найбільш актуальною проблемою обліку готової продукції АПВ є діюча методика оцінки продукції сільськогосподарського виробництва. Згідно з П(с)БО 30 надається перевага оцінці сільськогосподарської продукції при її первісному визнанні за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати на місці продажу. Проте в ряді випадків як альтернативний варіант може застосовуватись оцінка за виробничою собівартістю відповідно до П(С)БО 16 [1]. За умов оцінки продукції сільськогосподарського виробництва за справедливою вартістю ряд дослідників, в тому числі й Л.І.Стаднік, відмічають, що оцінка за справедливою вартістю є складним і трудомістким процесом зі створенням постійно діючої комісії у складі працівників бухгалтерії, спеціалістів галузей та керівників виробничих підрозділів [6].

На думку Л.С.Лень, оприбутковуючи сільськогосподарську продукцію одразу після збирання врожаю на рахунку 27 «Продукція сільськогосподарського виробництва», підприємства, по-перше, порушують один з критеріїв визнання сільськогосподарської продукції (неможливість достовірної оцінки), по-друге, – визначення готової продукції передбачає завершеність обробки і відповідність технічним умовам і стандартам [5, с. 201]. В цьому контексті постає питання суперечливості в обліку та визнанні продукції сільськогосподарського виробництва.

Також суттєвою є проблема оперативності отримання облікової інформації. Її сутність полягає в тому, що підприємство, яке провадить сільськогосподарську діяльність – це не зосереджене в одному місці виробництво, а комплекс виробничих потужностей, що знаходяться на значній земельній площі. Швидкість передачі первинної інформації «пригальмовує» її подальшу обробку автоматизованими програмами та рознесення даних до реєстрів бухгалтерського обліку. Внаслідок цього знижується ефективність облікового процесу на виробництві та складання і подання фінансової звітності [2, с. 66].

Слід визначити недосконалість нормативно-правової бази забезпечення обліку продукції сільськогосподарського виробництва у зв'язку з відсутністю загальнообов'язкового характеру нормативно-правових актів облікової роботи. В цьому сенсі ми повністю погоджуємось з вченими, зокрема з Т.Г.Китайчук, що учасники правовідносин можуть діяти на власний розсуд щодо застосування та тлумачення змісту методології обліку готової продукції АПВ [4, с. 81].

Ми вважаємо, що для бухгалтера проблема креативного вибору в методичці обліку є досить болючою.

Загальновідомо, що процес формування в бухгалтерському обліку інформації про готову продукцію, як і про інші об'єкти обліку, починається зі складання первинного документу. Так, Т.Г.Китайчук зазначає, що велика кількість типових форм первинної та зведеної документації з обліку запасів була затверджена ще у 70-х роках минулого століття. Сьогодні такі документи не можуть задовольнити інформаційні потреби користувачів [4, с. 80]. І хоча вони перезатверджені, вони містять ті ж самі реквізити. Це є суттєвою проблемою в організації облікової роботи продукції сільськогосподарського виробництва.

Актуальною на сьогодні є потреба переходу на комп'ютеризовану форму обліку, оскільки ще багато сільськогосподарських підприємств ведуть журнально-ордерну форму обліку [3, с. 31]. Це дуже трудомісткий процес, особливо враховуючи специфіку обліку в сільському господарстві.

Отже, підсумовуючи вищезазначене, ми виокремаємо такі негативні аспекти, що притаманні обліково-аналітичній роботі з продукцією сільськогосподарського виробництва:

— складність та диспутивність аспектів визначення справедливої (ринкової та неринкової) вартості продукції;

— застосування підприємствами застарілих галузевих нормативно-правових актів з обліку і контролю готової продукції АПВ;

— низький рівень оперативності інформаційного забезпечення управління готовою продукцією підприємства;

— відсутність комплексного поєднання даних усіх видів обліку підприємства для забезпечення керівництва підприємства необхідною управлінською інформацією;

— невідповідний рівень (а найчастіше і взагалі – відсутність) контролю та оперативного регулювання процесів утворення запасів (визначення оптимального їх рівня; розрахунок обсягів, джерел придбання та політики реалізації понаднормативних запасів).

У свою чергу, розв'язання цих питань зумовить вихід на якісно новий рівень побудови обліку готової продукції АПВ, значно підвищить їх роль в управлінні кожним вітчизняним аграрним підприємством. Вирішення комплексу суперечливих та дискусійних питань обліково-аналітичного управління сільськогосподарською продукцією є актуальним для підприємств АПВ України і потребує подальших досліджень з метою створення передумов для формування більш ефективної обліково-управлінської моделі.

Література.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.01.1999 №87 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1456-05>
2. Губар А. Проблеми впровадження автоматизованої форми бухгалтерського обліку в підприємствах агропромислового комплексу України / А.А.Губар // Матеріали IV Всеукраїнської заочної конференції «Актуальні питання сучасної економіки». – Умань: «Сочінський», 2012. – Ч.2. – С. 65-67.
3. Камінська Т. Облік запасів у конфігурації програми «1С: Підприємство 7.7 Бухгалтерський учет для України» для сільськогосподарських підприємств / Т.Г.Камінська // Облік і фінанси АПК. – 2006. – №12. – С.30-37.
4. Кітайчук Т. Проблеми синтетичного та аналітичного обліку запасів в аграрних формуваннях / Т.Г.Кітайчук // Облік і фінанси АПК. – К.: 2010. – №4. – С.79-82.
5. Лень В. Облік урожаю зернових культур / В.С.Лень, В.А.Нехай // Збірник наукових праць Луцького національного технічного університету «Економічні науки»; серія «Облік і фінанси». – Випуск 8 (29). – Ч.3. – 2011. – С. 196-203.
6. Стаднік Л. Проблеми синтетичного обліку продукції сільськогосподарського виробництва / Л.І.Стаднік // Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету. – Випуск 2. – Т.2. – Мелітополь: ТДАТУ, 2012. – С.235-242.

ОРГАНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПОТОЧНИХ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ ТВАРИННИЦТВА

***Закревська О.В., магістр*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Виокремлення біологічних активів в окрему обліково-аналітичну групу та впровадження принципово нового порядку організації їх бухгалтерського обліку обумовили необхідність внесення суттєвих змін в організацію всіх етапів облікового процесу. Це стосується удосконалення первинного, аналітичного і синтетичного обліку з урахуванням тенденцій розвитку національної системи бухгалтерського обліку та вимог управління до якості облікової інформації в сучасних умовах функціонування сільського господарства.

* Науковий керівник – Маренич Т.Г., д.е.н., професор